

KETTY POULSEN, FØDT BISGAARD

Ketty Poulsen er blevet interviewet af datteren [Kirsten Poulsen](#), som også skriver Kettys erindringer.

Ketty Poulsen født Bisgaard

Født den 18. august 1924 i Hasselager ved Århus.

Kirsten Poulsen har interviewet Ketty den 21. oktober 2016, 23. januar 2017, 1. november 2017 samt *udpluk fra et kladdehæfte.

Kirsten – Hvor er du vokset op? Hvad lavede dine forældre? Hvor mange søskende var I?

Ketty – Jeg er født og opvokset i Hasselager udenfor Århus. Min far var planteskoleejer, og min mor var hjemmegående husmor. Far dyrkede mange forskellige grøntsager, æbler, jordbær, andre bær og masser af roser. Mellem æbletræerne var der plantet ribs- og solbærbuske. Der var mange tønder land. På gården havde vi et par køer, grise, høns og to heste. Far kørte med

hestevognen ind til grønttorvet på Ingerslev Boulevard i Århus, hvor han solgte sine varer. Folk kom også ud til vores gård og købte grøntsager, der var en lille butik i en af husets længer.

Da vi børn var store nok, hjalp vi far med at okulere roserne (Okulere betyder – man anbringer en afskåret rosenknop på en grundstamme, og får den til at vokse fast og gro der).

Vi var 5 søskende. Storebror Hans blev født i 1923, så kom jeg – født i 1924, derefter 3 piger født Else i 1926, Lilli i 1934 og Henny i 1936.

Ketty, Else, Henny, Lilli og Hans

Min mor, som var født i 1893, døde kun 48 år gammel. Min far blev nu enkemand med 5 børn, hvor de to mindste kun var 5 og 7 år. Da mor døde, var jeg ude at tjene, jeg var ansat som barnepige hos en familie i Vejen. Jeg blev kaldt hjem og havde en snak med min far, jeg sagde til ham, at der var ikke nogen, som skulle komme og kommandere med mine små søskende, så jeg ville sige min plads op og komme hjem og passe pigerne. Min far syntes ikke, at jeg skulle sige mit job op, da det var god plads, jeg havde fået, så han blev vist lidt sur på mig, da jeg sagde mit job op, men det var også fordi, min søster Else ikke skulle passe de 2 små, da hun var en værre drillepind. Jeg var kommet ned

til familien i Vejen, fordi min storebror var ansat på et gartneri der. Han havde hørt om en familie, som manglede en barnepige, så jeg blev ansat der. Jeg havde først været ansat hos en familie i Kongsvang, de havde mange børn, som jeg skulle passe.

Far havde nogle bekendte som boede i Viby, de hed Thorvald og Nana Rytter, de kendte en dame, som ikke var gift. Hun blev en dag præsenteret for far, de blev senere gift. Damen hed Karen, mine børn kaldte hende mormor Karen.

Planteskolen (vores gård) lå ved landevejen i Hasselager. I dag ligger Aarhus Sporvejes anlæg på den jord, som min far ejede.

Mit barndomshjem i Hasselager

Kirsten – Hvor gik du i skole, og hvad kan du huske fra din skoletid?

Ketty – Jeg gik i en skole på Lemmingvej i Hasselager, der var ca. 1 km hjemmefra til skolen. Jeg tror, jeg gik i skole i 7 år, men det kan jeg ikke huske.

Jeg kan huske, at jeg ikke kunne lide geografitimerne, jeg gemte mig bag mit atlas, måske fordi læreren ikke skulle spørge mig. Vi havde dansk, regning, historie og gymnastik. Klasselæreren hed hr. Kristensen, han boede i en lærerbolig på skolen. Jeg interesserede mig ikke for at gå i skole. Når vi skulle i skole, fulgtes jeg med møllerens 2 piger – Ellen Katrine og Ingrid – de boede lidt længere nede af landevejen. Skråt overfor vores gård boede Anne-Karen, hende gik jeg i klasse med, Anne-Karen og jeg havde fødselsdag den samme dag, så aftalen blev, at vi skiftes til at holde fødselsdagsfest, fordi vi skulle have de samme drenge og piger med til festen. Jeg kan huske nogen af skolekammeraternes navne, der var en, der hed Gerda, Jens Evald og Gyldenspjæt.

Kirsten – hvor arbejdede du som ung?

Ketty – Da jeg var blevet 15 år, kom jeg ud at tjene første gang, min første plads var hos familien Rytter, som havde en stor gård St. Ravnsbjerg, den lå mellem Viby og Hasselager. Her passede jeg børn og hjalp lidt til i køkkenet. Jeg var ansat hos familien Rytter i 1 år.

Derefter kom jeg til familien Sandø, som havde et stort hus i Kongsvang, jeg husker at de havde mange børn, som jeg skulle passe. Her var jeg i lidt over 1 år.

Inden jeg kom til Vejen, var jeg flere forskellige steder som barnepige. Min bror Hans var ansat på en gård i Vejen, han havde hørt, at der var en familie som manglede en pige til at passe familiens børn, så jeg blev ansat hos familien Rolchau i august 1941, her var jeg indtil min mor døde i november 1942.

I Vejen spillede jeg håndbold i en klub sammen med andre piger, vi gik sommetider efter håndboldtræningen et sted hen, hvor vi købte en sodavand og fik en snaps i, vi røg også en cigaret.

Kirsten – hvor og hvornår mødte du din ægtefælle?

Ketty – Jeg flyttede hjem til Hasselager i 1942 for at passe mine små søskende. En dag kom en ung mand cyklende forbi, han skulle ind og besøge naboen. Han kom tit forbi, så vi begyndte at tale sammen, vi blev kærestes. Han hed

Knud og var bagersvend. Han besøgte sin "plejemor", som han kaldte mor. Han blev som spæd afleveret til børnehjemmet i Mårslet med sin fødselsattest, hvorpå der kun stod hans mors navn, faderen var ukendt. Knud voksede op på børnehjemmet. Forstanderen Mariane Jensen blev som en mor for Knud. Da hun døde i 1952, blev hun begravet på Mårslet Kirkegård. Gravstedet er i dag fredet.

Knud og jeg flyttede ind på førstesalen i en villa i Hasselager by, vi fik vores første søn Torkild i 1944 og blev gift den 9. juli 1944.

Knud var soldat i Fredericia under krigen.

Min far hjalp os økonomisk med at købe en forretning i Århus. Ovenover forretningen var en lille lejlighed, som vi alle tre flyttede ind i. Når Knud ikke var hjemme, kom farmor og hjalp med at passe Torkild og lave mad, jeg skulle passe forretningen. Det var en frugt- og grøntforretning, som lå i Brammersgade 18 i Århus.

Forretningen i Brammersgade 18 (år ca. 1950)

Varerne kom min far med ude fra hans marker, der kom også en landmand fra Ingerslev udenfor Århus, han hed Henry, han kom med varer fra sine marker.

I ugen op til den 5. maj 1945 købte Knud mange blomster på Auktionen i Århus, han mente, at vi kunne sælge alle blomsterne om søndag, når det var det mors

dag. Men blomsterne blev revet væk, da det blev bekendtgjort, at krigen var slut.

Vi havde forretningen frem til 1963, hvor Knud blev syg og ikke kunne passe forretningen mere.

Forretningen var af flere omgange bygget om, og var blevet en stor frugt-, grønt- og blomsterforretning. I 1963 solgte vi forretningen til et yngre par, som boede i Århus, vi fik et sommerhus og kontanter for forretningen.

Knud og jeg holdt sølvbryllup og guldbryllup. Guldbrylluppet blev holdt på Norsminde Kro i 1994.

Den 9. juli om morgenen i Ajstrup.

Kirsten – hvor kom I til at bo?

Ketty – Vi flyttede fra lejligheden i Brammersgade nr. 18 til nr. 23, hvor vi fik en toværelses lejlighed med toilet på gangen. Her kom Kirsten til verden i 1947 og Finn i 1949.

Senere flyttede vi i H.N. Clausensgade nr. 18 i Århus, her fik vi en treværelses lejlighed også med toilet på gangen. Her kom Per til verden i 1959 og Mariann i 1961.

Efter salget af forretningen flyttede vi på Skovvej 3 i Århus, her fik vi en meget stor femværelses lejlighed.

Først i 1970'erne flyttede vi til Langkærparken 8 i Tilst, her fik vi en stor femværelses lejlighed med to badeværelser og varm vand indlagt. På det tidspunkt var Torkild, Kirsten og Finn flyttet hjemmefra.

Sommeren tilbragte vi i sommerhuset, som lå på Rughavevej 24 ved Ajstrup Strand. På et tidspunkt kunne vi få lov til at bo hele året i Ajstrup. Vi byggede sommerhuset om, med hjælp fra vores børn, svigerbørn og familie. Det blev et dejligt murstenshus med stue, soveværelse, køkken, bad og udestue samt et udhus med tre små værelser.

Knud døde den 4. september 1996, han blev begravet den 13. september 1996, han ligger begravet på Mårslet Kirkegård tæt på sin plejemors gravsted. Jeg besluttede, at jeg ville blive boende i sommerhuset. Jeg klarede mig selv i mange år, jeg tog bussen til Århus, Beder og Mårslet. I Beder besøgte jeg lokalcenteret, hvor jeg gik til stolegymnastik og spillede banko. En gang om ugen kom bussen fra lokalcenteret og hentede mig, jeg skulle i svømmebadet i Møllestien, vi var mange, der fulgtes ad til svømning, vi kom fra Beder, Malling, Ajstrup og Omegn.

Længere oppe på Rughavevej boede Otto, han kom og hentede mig, så kørte vi til Odder, Malling eller Beder for at handle ind.

En gang om ugen tog jeg bussen til Malling og derefter toget til Mårslet for at besøge Knuds gravsted.

Jeg tog også bussen til Århus og derefter en anden bus for at komme ud at besøge min søster Henny i Hasselager. En gang imellem tog vi op til Lokalcenter Koltgården, hvor vi kunne spille banko, høre foredrag og se gamle film.

Et år var vi med på en længere tur til Prag. Turen foregik med bus. Vi gjorde holdt i Berlin, hvor vi skulle overnatte, vi var rundt og se lidt af byen. Dagen efter fortsatte vi til Prag, her var vi til en bøhmisk fest med tyrolerorkester, vi besøgte også et bøhmisk glasværk. Vi så en meget smuk kirke og et ikke så rart ben kapel. Vi var også på en sejltur på Moldau Kanalen.

Henny og jeg holdt i mange år nytårsaften sammen. Hennys mand Ole døde også i 1996.

Jeg havde en meget stor have, med en lille græsplæne. Haven havde Knud anlagt, der var mange blomster, buske og træer. Da jeg ikke kunne blive ved med at passe haven, blev jeg enige med mine børn om, at sommerhuset skulle sælges, det blev solgt i 2011.

Jeg ville gerne tæt på min søster Henny, så jeg fik en leje lejlighed i Skovhøj i Hasselager, så vi besøgte tit hinanden.

I 2013 begyndte mit helbred at skrante, jeg fik diagnosen demens. Jeg kunne derfor ikke blive boende. Vi var ude at se på forskellige plejeboliger, jeg valgte Madsbjerg i Højbjerg, for der kunne jeg få en lille have og en stuelejlighed. Her flyttede jeg ind i januar 2014.

Kirsten – har du været i udlandet?

Ketty – Ja – det har jeg været flere gange. Per, Mariann, Knud og jeg var flere gange i Norge for at besøge vore norske venner. Vi kørte også flere gange til Sverige, for at besøge min søster og hendes familie. Lilli og hendes mand flyttede dertil først i 1960'erne, hvor de har boet siden.

Knud og jeg kørte også på en ferietur til Harzen, hvor vi overnattede på hotel.

Sommeren 2000 havde du (Kirsten) inviteret mig på en tur til Cypern. Jeg havde mavepine og lå søvnløs flere dage, inden vi skulle afsted. Jeg troede, det var frygteligt at flyve, men jeg må indrømme, at det var en pragtfuld tur. Vi soledede os, badede, gik ture i området og var med på tur til et værksted, hvor de lavede ler ting, vi så også hvordan de flettede kurve, her mødte vi en lilleemor på 72 år,

hun havde flettet kurve fra hun var 12 år. Vi kørte en tur til Famagusta, hvor vi var oppe i et udsigtstårn, herfra kunne vi se over til "spøgelsesbyen Varosha" – uha uha.

Min bror Hans og hans kone Marie immigrerede til Canada i 1951, og min søster Else og hendes mand Kjeld fulgte efter nogle år senere.

Henny og jeg besluttede os i 2001, at vi ville tage over og besøge dem. Vi skulle flyve fra Tirstrup til Kastrup og videre til Toronto. Vi kunne ikke et ord engelsk, så vi havde fået en seddel med, hvor der stod, hvor vi skulle hen, hvem vi skulle besøge, og hvor lang tid vi skulle være der, og at vi kun talte dansk. Vi blev hentet i en limousine af Else og Kjeld. Det var en stor oplevelse at se, hvordan de alle havde det, og hvordan de havde fundet sig tilrette i landet. Vi var rundt at se lidt forskelligt, vi var ved Niagara Vandfaldet, det var et flot syn. Vi boede også hos Marie, sammen besøgte vi hendes børn, datteren Grethe, som boede i en beskyttet bolig, da hun havde sklerose og sønnen Erik og datteren June, som boede sammen med deres familier. Vi var i Canada i 14 dage.

Sommeren 2003 fløj du (Kirsten) og jeg til Portugal. Jeg var ude at bade med fødderne i Atlanterhavet, der kom en stor bølge, så mine short blev en anelse våde. Vi var til en Fadoaften på en restaurant, først spiste vi, så kom der et orkester, som spillede portugisisk folkemusik og sang, det lød skønt. Når vi havde spist frokost eller eftermiddagskaffe på vores altan spillede vi 500 eller yatzy.

Kirsten – hvordan går de hverdag i dag?

Ketty – I dag bor jeg i en toværelses lejlighed på Plejecenteret Madsbjerg i Højbjerg. Plejecenteret er delt op i 6 forskellige afdelinger. Jeg bor i stueetagen på Vinge C. Nu bor der 6 damer og 4 mænd på min afdeling. 2 af mændene har en hund i deres lejlighed.

I den tid jeg har boet her, er der skiftet meget ud i min afdeling, jeg er den, som har boet her længst. Lejligheden består af et stort badeværelse, soveværelse og stue med et tekøkken. Fra stuen er der udgang til en stor terrasse, hvor jeg har mange krukker med blomster i, jeg har også et bord og et par stole derude

samt en stor blomsterkasse med espalier, hvor der vokser en fantastisk flot Forsytia.

Min terrasse i Madsbjerg, år 2015.

Jeg spiser min morgenmad, frokost og aftensmad sammen med de andre beboere. En gang om ugen kommer personalet og hjælper mig i bad. Hver uge får jeg gjort rent. Om onsdagen er der stolegymnastik, sommetider deltager sammen med 10 andre beboere. Jeg har været med på tur til Moesgård Strand, Væksthuset inde i Århus og i Randers Regnskov, men der kunne jeg ikke lide at være, der var alt for varmt. Jeg har også været med på tur til Slette Strand, hvor vi skulle overnatte 2 gange. Vi var ude at køre med hestevogn og en tur ned til stranden.

Da jeg blev 90 år holdt jeg fest på en restaurant sammen med hele min familie, vi er blevet en stor familie. Jeg har 5 børn, 9 børnebørn (4 drenge, 5 piger), 8 oldebørn (6 drenge, 2 piger).

Højbjerg, den 2. november 2017.